

Sygn. akt XII K 199/21

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2024 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XII Wydział Karny w składzie:

**Przewodniczący:** Sędzia S.O. Marzena Tomczyk- Zięba

**Protokolant:** sekr. sąd. Paulina Powązka – Płóciennik, sekr. sąd. Daniel Wiśniewski, sekr. sąd. Kacper Kalisz, Mateusz Jasik, Olga Jagieło

z udziałem Prokuratorów: Moniki Kazana i Edyty Łukiewicz

oraz oskarżyciela posiłkowego I. M.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 16 maja 2023 r., 14 czerwca 2023 r., 27 lipca 2023 r., 26 października 2023 r., 11 kwietnia 2024 r. i 4 czerwca 2024 r.

**sprawy J. M. (1)**, urodz. (...) w T., syna Z. i E. z domu T.

**oskarżonego o to, że:**

w okresie od sierpnia 2016 roku do sierpnia 2018 roku w W., przy ul. (...), w galerii (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał przywłaszczenia mienia powierzonego w postaci obrazów pozostawionych mu na przechowanie, zgodnie z umowami sprzedaży zawartymi pomiędzy kupującym I. M. a sprzedającym J. M. (1), tj. umową z dnia 26.02.2016 roku dotyczącą obrazu w technice olej na desce bez tytułu z 1963 roku autorstwa J. L. o wartości 85 000 złotych, umową z dnia 21.04.2016 roku dotyczącą obrazu w technice olej na płótnie zatytułowany „(...)” autorstwa E. M., obrazu w technice olej na płótnie bez tytułu z 1999 roku autorstwa L. T. (1) o łącznej wartości 100 000 złotych, umową z dnia 25.01.2017 roku dotyczącą obrazu w technice relief bez tytułu z 1975 roku autorstwa J. Z. (1) o łącznej wartości 29 000 złotych oraz umową z dnia 26.06.2017 roku dotyczącą obrazu w technice własnej na desce bez tytułu z 2015 roku autorstwa K. K. o wartości 20 000 złotych oraz obraz w technice akwarela na papierze zatytułowany „(...)” autorstwa J. B. o wartości 25 000 złotych, czym spowodował straty w łącznej kwocie 259 000 złotych, co stanowi mienie znacznej wartości, na szkodę I. M.,

**tj. o przestępstwo z art. 284§2 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 12§1 k.k.**

**orzeka**

**stosując przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym na datę zarzucanego czynu w zw. z art. 4§1 k.k.**

1. oskarżonego J. M. (1), w ramach zarzucanego mu czynu, uznaje za winnego tego, że w okresie od sierpnia 2016 roku do sierpnia 2018 roku w W., przy ul. (...), w galerii (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał przywłaszczenia mienia powierzonego w postaci obrazów pozostawionych mu na przechowanie, zgodnie z umowami sprzedaży zawartymi pomiędzy kupującym I. M. a sprzedającym J. M. (1), tj. umową z dnia 26.02.2016 roku dotyczącą obrazu w technice olej na desce bez tytułu z 1963 roku autorstwa J. L. o wartości 85 000 złotych, umową z dnia 21.04.2016 roku dotyczącą obrazu w technice olej na płótnie zatytułowany „(...)” lata 60-te XX wieku autorstwa A. L. (1), obrazu w technice olej na płótnie (...) lata 70-te XX wieku E. M., obrazu w technice olej na płótnie bez tytułu z 1999 roku autorstwa L. T. (1) o łącznej wartości 100 000 złotych, umową z dnia 25.01.2017 roku dotyczącą obrazu w technice relief bez tytułu z 1975 roku autorstwa J. Z. (1) o łącznej wartości

29 000 złotych oraz umową z dnia 26.06.2017 roku dotyczącą obrazu w technice własnej na desce bez tytułu z 2015 roku autorstwa K. K. o wartości 20 000 złotych oraz obraz w technice akwarela na papierze zatytułowany „(...)” z 1970 roku autorstwa J. B. o wartości 25 000 złotych, czym spowodował straty w łącznej kwocie 259 000 złotych, co stanowi mienie znacznej wartości, na szkodę I. M., **tj. popełnienia przestępstwa z art. 284§2 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 12§1 k.k.** i za to na podstawie tych przepisów oskarżonego skazuje, a na podstawie art. 294§1 k.k. i art. 33§2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych;

2. na podstawie art. 69§1 i §2 k.k. i art. 70§1 k.k. wykonanie orzeczonej w stosunku do oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

3. na podstawie art. 72§1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego aby informował kuratora o przebiegu okresu próby;

4. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 4 618 (cztery tysiące sześćset osiemnaście) złotych tytułem kosztów postępowania w sprawie, w tym kwotę 4 180 (cztery tysiące sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

## UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<b>XII K 199/21</b>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
<b>USTALENIE FAKTÓW</b>			
<b>Fakty uznane za udowodnione</b>			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
<b>J. M. (1)</b>	<p>w okresie od sierpnia 2016 roku do sierpnia 2018 roku w W., przy ul. (...), w galerii (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał przywłaszczenia mienia powierzonego w postaci obrazów pozostawionych mu na przechowanie, zgodnie z umowami sprzedaży zawartymi pomiędzy kupującym I. M. a sprzedającym J. M. (1), tj. umową z dnia 26.02.2016 roku dotyczącą obrazu w technice olej na desce bez tytułu z 1963 roku autorstwa J. L. o wartości 85 000 złotych, umową z dnia 21.04.2016 roku dotyczącą obrazu w technice olej na płótnie zatytułowany (...) lata 60-te XX wieku autorstwa A. L. (1), obrazu w technice olej na płótnie (...) lata 70-te XX wieku E. M., obrazu w technice olej na płótnie bez tytułu z 1999 roku autorstwa L. T. (1) o łącznej wartości 100 000 złotych, umową z dnia 25.01.2017 roku dotyczącą obrazu w technice relief bez tytułu z 1975 roku autorstwa J. Z. (1) o łącznej wartości 29 000 złotych oraz umową z dnia 26.06.2017 roku dotyczącą</p>		

	<p>obrazu w technice własnej na desce bez tytułu z 2015 roku autorstwa K. K. o wartości 20 000 złotych oraz obrazu w technice akwarela na papierze zatytułowany „(...)” z 1970 roku autorstwa J. B. o wartości 25 000 złotych, czym spowodował straty w łącznej kwocie 259 000 złotych, co stanowi mienie znacznej wartości, na szkodę I. M., <b>tj. popełnienia przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.</b></p>		
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>J. M. (1) jest przedsiębiorcą prowadzącym różne podmioty gospodarcze, w tym m. in firmę (...) sp. z o.o. zajmującą się inwestycjami w dzieła sztuki, którą założył z J. H.. Na przełomie 2015/2016 roku J. M. (1) zaproponował swojej wieloletniej znajomej (jednocześnie byłej partnerce życiowej) - A. J. (1) otworzenie galerii sztuki, bowiem posiadał odpowiednie środki na inwestycję. Środki na rozwój inwestycji pochodziły m.in. od J. H..</p> <p>W maju lub czerwcu 2016 roku, A. J. (1) założyła działalność gospodarczą i</p>	<p>częściowo wyjaśnienia J. M. (1)</p>	<p>420-422, 568v.-573, 908v.-912, 915-920</p>	

<p>otworzyła galerię sztuki pod nazwą (...) przy ul. (...) w W., w lokalu podnajmowanym od J. M. (1) (dokładnie od spółki (...) sp. z o.o.). J. M. (1) oddawał w komis obrazy, które następnie A. J. (1) wystawiała na sprzedaż lub przechowanie w swojej galerii. Decydujące zdanie w sprawach związanych z prowadzeniem galerii posiadał J. M. (1) gdyż on zainwestował w nią pieniądze i posiadał obrazy. A. J. (1) musiała liczyć się z jego zdaniem.</p> <p>I. M. jest wieloletnim znajomym A. J. (1). W 2016 roku zajął się tzw. sztuką inwestycyjną, co oznacza, że kupował a następnie odsprzedawał obrazy z zyskiem.</p>			
zeznania A. J. (1)	118-119v., 289-290, 595v.-599		
zeznania J. H.	229-230, 617v.-620v.		
potwierdzenia przelewów dot. J. H. wraz z załącznikami	234-249		
dokumenty dot. współpracy A. J. z J. M.	199-206, 291-294, 466-524		
I. M. nawiązał z J. M. (1) współpracę w 2016 roku. W okresie od lutego 2016 roku do czerwca 2017 roku zawarli oni m.in. następujące umowy sprzedaży dzieł sztuki	częściowo wyjaśnienia J. M. (1)	420-422, 568v.-573, 908v.-912, 915-920	

(gdzie sprzedającym był J. M. (1) a kupującym I. M.):

a) w dniu 26 lutego 2016 roku dotyczącą obrazu (bez tytułu) wykonanego w technice olej na desce, w formacie 42x113 cm z 1963 roku autorstwa J. L.. Kwota sprzedaży opiewała na sumę 85.000 zł. Na podstawie przedmiotowej umowy J. M. (1) zobowiązał się do bezpłatnego przechowywania obrazu w magazynie galerii (...) przy ul. (...) lok. (...) w W., a następnie do zwrotnego wykupu obrazu po upływie 12 miesięcy od dnia podpisania umowy po cenie zakupu + 12% marży. Dnia 1 marca 2016 roku I. M. uiścił zapłatę przelewem na rachunek bankowy wskazany w umowie. W maju 2016 roku, za zgodą kupującego przeniesiono obraz do siedziby galerii (...) przy ul. (...) w W.

b) w dniu 21 kwietnia 2016 roku dotyczącą obrazów:

- pt. „(...)” wykonanego w technice olej na płótnie, w formacie 100x81 cm autorstwa A. L. (1),
- pt. „(...)” wykonanego w technice olej na płótnie, w formacie 100x80 cm autorstwa E. M.
- bez tytułu wykonanego w technice olej na

plótnie, w formacie  
50x50 cm autorstwa  
L. T. (1).

Kwota sprzedaży opiewała na łączną sumę 100.000 zł. Na podstawie przedmiotowej umowy J. M. (1) zobowiązał się do bezpłatnego przechowywania obrazów w magazynie galerii (...) przy ul. (...) lok. (...) w W., a następnie do zwrotnego wykupu obrazów po upływie 12 miesięcy od dnia podpisania umowy po cenie zakupu + 12% marży. I. M. uiszczył zapłatę przelewem na numer bankowy w dwóch transzach po 50.000 zł, pierwszą 22 kwietnia 2016 roku, natomiast drugą 25 kwietnia 2016 roku

c) w dniu 25 stycznia 2017 roku dotyczącą dwóch obrazów (bez tytułu) wykonanych w technice relief, w formacie 60x60 cm z 1975 roku autorstwa J. Z. (1). Kwota sprzedaży opiewała na łączną sumę 58.000 zł. Na podstawie przedmiotowej umowy J. M. (1) zobowiązał się do bezpłatnego przechowywania obrazów w galerii (...) przy ul. (...) w W., a następnie do zwrotnego wykupu obrazów w terminie do końca marca 2017 roku po cenie zakupu + 3.000 zł marży. Dnia 26 stycznia 2017 roku I. M. uiszczył zapłatę przelewem na numer bankowy

d) w dniu 26 czerwca 2017 roku dotyczącą obrazów:

- (bez tytułu) wykonanego w technice własnej na desce, w formacie 60x53 cm z 2015 roku autorstwa K. K.
- pt. „(...)”, wykonanego w technice akwarela na papierze, w formacie 80x53 cm z 1970 roku autorstwa J. B..

Kwota sprzedaży opiewała na sumę 45.000 zł. Na podstawie przedmiotowej umowy J. M. (1) zobowiązał się do bezpłatnego przechowywania obrazów w galerii (...) przy ul. (...) w W., a następnie do zwrotnego wykupu obrazów w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia podpisania umowy po cenie zakupu + 1% marży miesięcznie. Dnia 27 czerwca 2017 roku (...) uiścił zapłatę przelewem na numer bankowy.

Umowy z dnia 26 lutego 2016 roku i z dnia 21 kwietnia 2017 roku zostały przedłużone na kolejny rok poprzez podpisanie umów „nowacyjnych” w dniu 21 kwietnia 2017 roku i w dniu 26 lutego 2017 roku.

Wskazane w sprawie umowy zostały zawarte w celach inwestycyjnych, bowiem ich założeniem



<p>było uzyskanie przez I. M. zwrotu kapitału wraz z procentem marży. Z kolei J. M. (1) zdecydował się na zawarcie przedmiotowych umów ponieważ w tamtym okresie potrzebował pieniędzy.</p> <p>W czasie, kiedy obrazy znajdowały się w galerii, I. M. miał do nich swobodny dostęp.</p>			
<p>zeznania I. M.</p>	<p>50-51v., 573-575v., 920-920v.</p>		
<p>zeznania A. J. (1)</p>	<p>118-119v., 289-290, 595v.-599</p>		
<ul style="list-style-type: none"> <li>• umowa sprzedaży z dnia 26.02.2016 r. + certyfikat autentyczności + oświadczenie wyrażające zgodę na zmianę miejsca przechowywania obrazu + potwierdzenie przelewu</li> <li>• umowa sprzedaży z dnia 21.04.2016 r. + certyfikaty autentyczności + potwierdzenie przelewu</li> <li>• umowa sprzedaży z dnia 25.01.2017 r. + certyfikat autentyczności + potwierdzenie przelewu + zdjęcie obrazu</li> <li>• umowa sprzedaży z dnia 26.06.2017</li> </ul>	<p>5-9, 11-18, 19-22, 25 26-31, 210-212, 646-647, 767-774</p>		

<p>r. + certyfikaty autentyczności + potwierdzenie przelewu</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>• certyfikaty autentyczności obrazów</li> </ul>		
<ul style="list-style-type: none"> <li>• umowa sprzedaży z dnia 21.04.2017 r.</li> <li>• umowa sprzedaży z dnia 26.02.2017 r.</li> </ul>	52-57	
umowy komisji obrazów	295-300, 344-349	
zamówienie nr (...)	163, 179, 213	
wiadomości e-mail wraz z załącznikami	170-172	
wyciąg z rachunku bankowego A. J.	208-209	
zeznania J. S.	158-160, 620v.-621v.	
dokumenty dot. J. S.	k. 217-218, 803	
<p>W międzyczasie sprzedano obrazy należące do I. M.:</p> <p>a) jeden z obrazów w technice relief bez tytułu z 1975 roku autorstwa J. Z. (1) został sprzedany za zgodą I. M.. Kwota 29.000 zł wraz z odsetkami umownymi została uprawnionemu wypłacona w dwóch transzach: pierwszą wypłacono w siedzibie galerii w wysokości 20.000 zł w dniu 8 marca 2017 roku, drugą</p>	<p>częściowo wyjaśnienia J. M. (1)</p>	<p>420-422, 568v.-573, 908v.-912, 915-920</p>

w wysokości 9.000 zł przelewem na rachunek bankowy w tym samym dniu

b) w marcu 2018 roku J. M. (1) sprzedał K. J. (1) obraz w technice olej na desce bez tytułu z 1963 roku autorstwa J. L. za kwotę 70.000 zł. Obraz został przekazany przez J. M. (1) rodzicom K. J. (1) w dniu 13 marca 2018 roku w galerii (...), którzy w tym dniu przekazali A. J. (1) brakującą kwotę 20 000 zł. A. J. (1) od razu przekazała pieniądze J. M. (1), a ten je przeliczył i zabrał. Pomimo licznych wezwań, kupujący nie otrzymał od J. M. (1) egzemplarza umowy. K. J. (1) w grudniu 2018 roku sprzedał przedmiotowy obraz kolejnemu nabywcy. Następnie, w styczniu 2019 roku, I. M. podjął próbę odzyskania przedmiotowego obrazu, jednak bezskutecznie z uwagi na jego uprzednią sprzedaż przez K. J..

c) 25 sierpnia 2016 roku A. K. (1) zakupił od galerii (...) obraz w technice olej na płótnie bez tytułu z 1999 roku autorstwa L. T. (1) za kwotę 28.000 zł. 11.500 zł zapłacono gotówką, natomiast pozostałą kwotę stanowił przekazany przez A. K. (1) obraz pt. „(...)” J. Z. (2). Z racji, że obraz przekazany przez A. K. wart był 52.500 zł, pozostałą wartość obrazu,

tj. 36.000 zł, J. M. uiscił przelewem na rachunek bankowy A. K..

d) 3 listopada 2017 roku R. K. (1) (...) pośredniczył w zakupie od galerii (...) dwóch obrazów: obraz w technice własnej na desce bez tytułu z 2015 roku autorstwa K. K. oraz obraz w technice akwarela na papierze zatytułowany „(...)” z 1970 roku autorstwa J. B. za kwotę 44 500 zł. Obraz został opłacony 14 listopada 2017 roku przelewem na konto galerii

e) w kwietniu 2017r. obraz w technice olej na płótnie (...) lata 70-te XX wieku E. M. – sprzedany przez A. J. (1) na polecenie J. M. (1)

f) obraz pt. „(...)” wykonany w technice olej na płótnie, w formacie 100x81 cm autorstwa A. L. (1) – sprzedany przez A. J. (1) na polecenie J. M. (1) M. U., który zaliczkę opłacił w dwóch ratach przelewem (9.000 zł w dniu 5 września 2016 roku i 1.000 zł w dniu 7 września 2016 roku), natomiast pozostałą kwotę ceny gotówką.

Pieniądze uzyskane ze sprzedaży ww. obrazów trafiły do J. M. (1), jednak nie przekazał on ich nigdy I. M.. J. M. (1) nie przekazał ani pieniędzy stanowiących cenę sprzedaży obrazów, ani pieniędzy mających stanowić zysk z transakcji.

J. M. (1) nie zwrócił też I. M. obrazu, który nie zostały sprzedany – jednego z obrazów J. Z. (1). Po upływie czasu na jaki w/wym. umowy były zawarte, J. M. (1) najpierw obiecywał, że rozliczy się z umów, a następnie kontakt z nim urwał się, nie odbierał telefonów, ani korespondencji.			
zeznania I. M.	50-51v., 920-920v.	573-575v.,	
zeznania A. J. (1)	118-119v., 595v.-599	289-290,	
zeznania K. J. (1)	121-122, 798v.-801		
zeznania B. J.	274-277, 617-617v.	615v.-616v.,	
zeznania G. J.	280-282, 616v.-617		
zeznania A. K. (1)	384-384v., 622-622v.		
zeznania R. K. (1)	391-394, 797-798v.		
<ul style="list-style-type: none"> <li>• paragon</li> <li>• certyfikat autentyczności</li> </ul> -załączone przez A. K.	386-387		
faktury sprzedaży - załączone przez R. K.	397-399		
oświadczenie o przyjęciu kwoty + wiadomość e-mail dot. sprzedaży obrazu	23-24, 648, 652		

pismo z dnia 23.01.2019 r. A. J. dot. sprzedaży obrazu K. J. + wiadomości e-mail	42-48		
potwierdzenie zapłaty 29.000 zł za obraz autorstwa J. Z. (1)	65-66, 650-651		
dokumenty sporządzone przez A. J. dot. sprzedaży obrazów	82, 161-162, 177-178, 343		
<ul style="list-style-type: none"> <li>• zestawienie przelewów za sprzedane obrazy</li> <li>• potwierdzenia przelewów za sprzedane obrazy</li> </ul>	124-127, 301-333, 350-355, 653-656		
faktura vat (...) dot. sprzedaży obrazów R. K.	214-215		
	zeznania I. M.	50-51v., 573-575v., 920-920v.	
zeznania A. J. (1)	118-119v., 289-290, 595v.-599		
wiadomości sms I. M. z J. M.	173-176		
wezwania do zwrotu obrazów wraz z załącznikami	32, 67-71v., 207		
zeznania J. S.	158-160, 620v.-621v.		
dokumenty dot. J. S.	k. 217-218, 803, 862-863		
W sierpniu 2018 roku z powodu nieopłacania czynszu przez L.. Sp. z o.o. i wypowiedzenia umowy	częściowo wyjaśnienia J. M. (1)	420-422, 568v.-573, 908v.-912, 915-920	

<p>najmu przez właściciela lokalu, galeria (...) przy ul. (...) w W. została zamknięta. J. M. (1) bez uprzedzenia i wiedzy A. J. (1) i pod jej nieobecność zabrał wszystkie wartościowe obrazy z galerii, w tym obraz należący do I. M., tj. obraz w technice relief bez tytułu z 1975 r. autorstwa J. Z. (1), nie zwrócił ich, natomiast próby kontaktu z nim okazały się bezskuteczne.</p>			
<p>zeznania A. J. (1)</p>	<p>118-119v., 289-290, 595v.-599</p>		
<p>Wobec bezskuteczności wezwań, I. M. wraz z notariuszem M. R. w dniu 12 stycznia 2019 roku stawili się w siedzibie galerii (...) przy ul. (...) w W. w celu sporządzenia inwentaryzacji należących do niego obrazów. Po przybyciu na miejsce okazało się, że galeria została zamknięta w sierpniu 2018 roku, a większość obrazów znajdujących się w tej galerii zostało zabranych przez J. M. (1). Następnie I. M. udał się do siedziby (...) sp. z o.o. przy ul. (...) w W., gdzie swoją działalność gospodarczą przeniosła A. J. (1). We wskazanym miejscu brak było obrazów należących do I. M., które wcześniej były przedmiotem transakcji z J. M. (1). M. S. (1) na polecenie A. J. (1) wydał</p>	<p>częściowo wyjaśnienia J. M. (1)</p>	<p>420-422, 568v.-573, 908v.-912, 915-920</p>	

I. M. dwa inne należące do niego obrazy: dyptyk pt. „(...)” autorstwa J. B. oraz obraz pt. „(...)” autorstwa R. Z.. Z opisanego zajścia oraz przeprowadzonej inwentaryzacji został sporządzony akt notarialny Rep (...) nr (...)			
zeznania I. M.	50-51v., 920-920v.	573-575v.,	
zeznania A. J. (1)	118-119v., 595v.-599	289-290,	
akt notarialny Rep (...) nr (...)z dn. 12.01.2019 r. + protokół inwentaryzacji obrazów + informacja objaśniająca	33-41, 141-148		
(...) 4 marca 2021 roku wniósł do Sądu Okręgowego w Warszawie pozew o zapłatę w postępowaniu upominawczym kwoty 301.450 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 11 lipca 2020 roku do dnia zapłaty tytułem niewywiązania się z ww. umów sprzedaży obrazów, tj. zwrotnego wykupienia dzieł sztuki. Sprawa toczy się przez Sądem Okręgowym w Warszawie pod sygn. akt: III C 315/20.	akta sprawy III C 315/20	k. 829-851v.	
J. M. (1) jest osobą dotychczas niekaraną.	KRK	k. 809	



<b>Fakty uznane za nieudowodnione</b>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
-----			
<b>OCENA DOWODÓW</b>			
<b>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</b>			
Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
częściowo wyjaśnienia J. M. (1)	Za wiarygodne należało uznać wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w jakim pokrywały się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności co do znajomości z pokrzywdzonym, prowadzenia z nim wspólnych interesów, istniejącej między nimi sytuacji konfliktowej, kolekcjonowania obrazów, inwestycji w dzieła sztuki, sprzedaży kilku obrazów pokrzywdzonemu, jak również wyjaśnień co do współpracy z A. J. (1), prowadzenia galerii, oddawania obrazów w komis. W pozostałym zakresie wyjaśnienia oskarżonego należało		

	uznać za niewiarygodne, o czym poniżej.	
zeznania I. M.	<p>Zeznania logiczne, spójne, rzeczowe, korespondujące z zeznaniami pozostałych świadków, w szczególności z zeznaniami A. J., oraz dowodami z przedłożonych dokumentów. Świadek w sposób konsekwentny zrelacjonował współpracę z oskarżonym, okoliczności nabycia obrazów, warunki umów, ich rzeczywisty cel (inwestycyjny) oraz jak przebiegała ich realizacja. Potwierdził, że w rzeczywistości oskarżony był osobiście zaangażowany w działalność galerii (...). Opowiedział o trudnościach związanych z wyegzekwowaniem pieniędzy, a także zwrotem obrazów oraz unikaniem kontaktu przez oskarżonego. Przy ocenie zeznań pokrzywdzonego, Sąd miał na uwadze podnoszoną przez oskarżonego okoliczność, że pomiędzy nim a pokrzywdzonym istnieje konflikt na gruncie nieobjętym niniejszym postępowaniem, a mianowicie związany z prowadzeniem spraw spółki (...), co znalazło także potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonego, jednak, zdaniem Sądu, nie miało to wpływu na treść depozycji składanych</p>	

	<p>przez pokrzywdzonego, tym bardziej, że jego zeznania znajdują potwierdzenie praktycznie w całości w zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Drobne nieścisłości w zeznaniach pokrzywdzonego są, w ocenie Sądu, usprawiedliwione upływem czasu od zawarcia przedmiotowych umów sprzedaży z oskarżonym, a także wielości umów zawieranych przez pokrzywdzonego z oskarżonym.</p>	
<p>zeznania A. J. (1)</p>	<p>Zeznania logiczne, spójne, rzeczowe, korespondują i wzajemnie uzupełniają się z dowodami z dokumentów oraz zeznaniami pozostałych świadków, w szczególności z zeznaniami pokrzywdzonego i osób, które zakupiły obrazy. Świadek w sposób konsekwentny zrelacjonowała jak przebiegała jej współpraca z oskarżonym, w szczególności w zakresie osobistego zaangażowania oskarżonego w działalność galerii (...) oraz jej roli w przedmiotowym zdarzeniu. Potwierdziła, że umowy sprzedaży obrazów zostały zawarte w celach inwestycyjnych i to, że pieniądze ze sprzedaży obrazów objętych oskarżeniem miały podlegać rozliczeniu</p>	

z pokrzywdzonym, jednak do rozliczenia nie doszło, mimo, że przelewała lub przekazywała oskarżonemu pieniądze z ich sprzedaży (na co przedstawiła stosowne dokumenty). Potwierdziła również fakt, że obrazy były przechowywane w galerii (...), skąd następnie zostały zabrane przez oskarżonego i nigdy niezwrócone. Jej rola w sprawie polegała na sprzedaży obrazów pokrzywdzonego zainteresowanym, a pieniądze ze sprzedaży, zgodnie z ustaleniami, przelewała na konto oskarżonego bądź przekazywała mu w gotówce, a on następnie miał rozliczyć się z pokrzywdzonym z przedmiotowych umów. Wskazała również, że nie informowała kupców, kto jest rzeczywistym właścicielem obrazów. Świadek mimo istotnej roli w sprawie, nie była szczegółowo zorientowana w konkretnych transakcjach między oskarżonym a pokrzywdzonym. Jest to uzasadnione z uwagi na to, że galeria (...) była jej pierwszą działalnością gospodarczą i działała w zaufaniu do doświadczonego w branży oskarżonego. Pewne nieścisłości w zeznaniach świadka są, zdaniem Sądu, usprawiedliwione z uwagi na upływ czasu od zawarcia przedmiotowych

umów sprzedaży i wielość transakcji zawieranych przez A. J. w ramach prowadzonej przez nią działalności. Nie dowodzą bynajmniej umyślnego zeznawania nieprawdy celem bezpodstawnego obciążenia oskarżonego. W szczególności dowodem na niewiarygodność świadka A. J. (1) nie jest - podnoszona przez oskarżonego - rozbieżność w jej zeznaniach dotycząca kwoty jaka została przekazana przez rodziców K. J. (1) za zakup obrazu L.. Mianowicie wpierw świadek twierdziła, że została przekazana oskarżonemu kwota 70 000 zł w gotówce, a potem okazało się, że przekazano mu kwotę 20 000 zł. Zeznanie świadka, wbrew pozorom wcale nie są sprzeczne, zważając na okoliczności przekazania obrazu i zapłaty ceny. Po pierwsze, A. J. (1) prawidłowo wskazała, że obraz został sprzedany za kwotę 70 000 zł, okoliczność ta nie budzi w niniejszej sprawie żadnych wątpliwości. Po drugie, A. J. (1) konsekwentnie zeznawała, że pieniądze za obraz wziął oskarżony. To oskarżony dysponował przedmiotowym obrazem i na miejsce transakcji przywiózł go swoim samochodem. Świadek widziała przekazanie pieniędzy ale nie liczyła ich. Pieniądze liczył oskarżony i nie miał żadnych zastrzeżeń co

do wysokości otrzymanej kwoty. Oznacza to, że po pierwsze A. J. (1) nie wiedziała ile w dniu przekazania obrazu, oskarżony otrzymał pieniędzy, a po drugie oznacza to, że oskarżony wcześniej zainkasował od K. J. (1) 50 000 zł. Nie dowodzą niewiarygodności zeznań A. J. (1) jej twierdzenia dotyczące tego, że oskarżony w sierpniu 2018 r. wywiózł wszystkie obrazy z galerii (...), „ogłosił galerię ze wszystkiego”, podczas gdy później zeznała, że przewoziła obrazy z galerii do siedziby spółki (...). A. J. (1) logicznie to wytłumaczyła wskazując, że oskarżony zabrał najbardziej wartościowe obrazy, w tym obrazy klientów wstawione do galerii w komis, w tym również obraz J. Z. (1) należący do I. M., a te co pozostawił były mało warte, dodatkowo oskarżony zabrał wyposażenie lokalu oraz jej laptop uniemożliwiający pracę, dostęp do umów, baz klientów, stron internetowych. Oskarżony powoływał się w swoich wyjaśnieniach także na inne, jego zdaniem, sprzeczności, które – po dokładnej analizie zeznań świadka A. J. (1) w konfrontacji z pozostałym materiałem dowodowym, w tym w szczególności zeznaniami

	<p>pokrzywdzonego i przedstawioną przez niego dokumentacją, a przede wszystkim treścią podpisanych umów, okazują się takimi nie być.</p>	
<p>zeznania B. J.</p>	<p>Zeznania świadka wiarygodne, rzeczowe, spójne i konsekwentne. W ocenie Sądu, brak było interesu po stronie świadka, aby fałszywie pomawiać J. M. (1). Świadek jest matką K. J. (1), który zakupił od J. M. (1) obraz w technice olej na desce bez tytułu z 1963 roku autorstwa J. L.. Świadek zeznała, że widziała oskarżonego w galerii (...), gdzie odbierała przedmiotowy obraz, bowiem syn w tym czasie chorował na ospę i nie mógł odebrać obrazu osobiście. Przyznała, że oskarżony podczas spotkania zabrał pieniądze w kwocie 20 000 zł tytułem zakupionego obrazu, jednak egzemplarza umowy sprzedaży nigdy nie przedłożył. Świadek nie miała świadomości, że właścicielem obrazu był pokrzywdzony, była przekonana, że właścicielem obrazu był oskarżony. Zeznania świadka korespondują z zeznaniami jej męża G. J., syna K. J. (1) oraz A. J. (1).</p>	
<p>zeznania G. J.</p>	<p>Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne, jako, że są spójne, jasne i rzeczowe. W ocenie</p>	

	<p>Sądu, brak było interesu po stronie świadka, aby fałszywie pomawiać J. M. (1). Świadek jest ojcem K. J. (1), który zakupił od oskarżonego obraz w technice olej na desce bez tytułu z 1963 roku autorstwa J. L.. Świadek opowiedział o spotkaniu w sprawie przekazania obrazu, potwierdził, że oskarżony przywiózł obraz oraz przekazał im go w galerii (...), a także wziął pieniądze po ich przeliczeniu. Zeznania świadka pokrywają się z zeznaniami zarówno jego żony B. J., syna K. J. (1), jak i A. J. (1). Świadek nie miał świadomości, że właścicielem obrazu był pokrzywdzony, był przekonany, że właścicielem jest oskarżony.</p>	
zeznania K. J. (1)	<p>Zeznania jasne, logiczne i rzeczowe, a tym samym wiarygodne. Świadek w dobrej wierze kupił od oskarżonego obraz w technice olej na desce bez tytułu z 1963 roku autorstwa J. L., którego właścicielem był I. M. za kwotę 70 000 zł. W momencie zakupu świadek nie wiedział, że oskarżony nie jest właścicielem obrazu, dowiedział się tego dopiero w styczniu 2019 r. od pokrzywdzonego, gdy ten chciał odzyskać obraz. Świadek zeznał, że oskarżony naciskał na szybszą zapłatę za ww.</p>	



	<p>obraz, co oznacza, że aktywnie brał udział w sprzedaży obrazu oraz że potrzebował pieniędzy, nadto podkreślił, że nie otrzymał egzemplarza umowy, o który niejednokrotnie zwracał się do oskarżonego. Świadek zrelacjonował w jakich okolicznościach doszło do wydania obrazu i w jaki sposób została uiszczona cena. Zeznania świadka korespondują z depozycjami jego rodziców – B. J. i G. J., a także w znacznej mierze z zeznaniami A. J. (1), w szczególności co do ceny obrazu, osoby sprzedającej obraz, okoliczności przekazania obrazu i zapłaty.</p>	
zeznania J. S.	<p>Mimo, iż depozycje świadka nie dotyczą w sposób bezpośredni zarzucanego oskarżonemu czynu, to jednak jego spójne zeznania pozwoliły na zweryfikowanie postawy oskarżonego, bowiem świadek opowiedział o tym, jak zainwestował kwotę 90.000 zł u oskarżonego na zakup obrazów, które oskarżony miał sprzedać dalej a otrzymaną z transakcji kwotą (na którą składała się wartość obrazu + zysk) miał podzielić się ze świadkiem. Z zeznań świadka wynika, że oskarżony nie wywiązał się z przedmiotowej umowy i świadek odzyskał z inwestycji jedynie około</p>	

	<p>40.000 zł. Postępowanie oskarżonego wobec świadka jest tożsame z zachowaniem oskarżonego wobec pokrzywdzonego w niniejszej sprawie. Zeznania świadka należało uznać za wiarygodne, rzeczowe i konsekwentne. Oskarżony wprowadził działania mające na celu podważenie wiarygodności J. S. powołując się na wynik sporu cywilnego oskarżonego ze świadkiem, jednak wątek ten jest irrelevantny dla sprawy karnej.</p>	
zeznania A. K. (1)	<p>Sąd uznał zeznania świadka za spójne, logiczne i rzeczowe, a tym samym wiarygodne. Świadek zakupił od galerii (...) obraz w technice olej na płótnie bez tytułu z 1999 roku autorstwa L. T. (1) za kwotę 28 000 zł. Świadek zeznał, że za obraz zapłacił gotówką 11 500 zł, a pozostałą kwotę uiszczył sprzedając do galerii inny obraz. Świadek dokonując zakupu nie wiedział, że obraz należy do I. M., nie został o tym poinformowany, wszelkie ustalenia prowadził z A. J. (1). Przelew, za przekazany przez niego w rozliczeniu transakcji do galerii obraz, otrzymał od oskarżonego. Zeznania świadka korespondują z zeznaniami A. J. (1) oraz znajdują potwierdzenie w</p>	

	<p>przekazanych dokumentach. Zeznania świadka wskazują na czynny udział oskarżonego w sprzedaży dzieł sztuki za pośrednictwem galerii (...), a tym samą istotną jego rolę w jej prowadzeniu.</p>	
<p>zeznania R. K. (1)</p>	<p>Zeznania świadka jasne, logiczne i rzeczowe. Świadek pośredniczył w zakupie od galerii (...) dwóch obrazów: obraz w technice własnej na desce bez tytułu z 2015 roku autorstwa K. K. oraz obraz w technice akwarela na papierze zatytułowany „(...)” z 1970 roku autorstwa J. B.. Potwierdził, że obrazy zostały opłacone przelewami na rachunek bankowy galerii oraz że rozmowy w sprawie sprzedaży prowadził z A. J. (1), nie pytał jej o pochodzenie obrazów. Świadek nie zna J. M. (1) i I. M.. Świadek przybliżył schemat inwestowania w branży dzieł sztuki. Świadek nie miał świadomości kto był rzeczywistym właścicielem obrazów. Zeznania świadka nie budzą żadnych wątpliwości.</p>	
<p>zeznania J. H.</p>	<p>Świadek jest byłym współnikiem oskarżonego i bratem partnerki życiowej oskarżonego. Jego zeznania są wiarygodne gdyż są jasne, spójne i rzeczowe, a także znajdują potwierdzenie w</p>	

dokumentach zgromadzonych w sprawie, jak i zeznaniach pozostałych świadków, w szczególności w zeznaniach świadka A. J. (1). Świadek opowiedział o okolicznościach współpracy z oskarżonym. Potwierdził, że oskarżony zaproponował mu interes polegający na handlu dziełami sztuki i doradztwie inwestycyjnym i że świadek w zaufaniu do oskarżonego zainwestował w ten biznes około 300.000 zł. Potwierdził również, że częścią tego biznesu było prowadzenie galerii (...). Świadek był m. in. odpowiedzialny za tworzenie strony internetowej galerii, nie pobierając za to opłat. Zeznania świadka pozwoliły na zweryfikowanie postawy oskarżonego, bowiem ze świadkiem oskarżony również nie rozliczył się z tytułu wspólnie prowadzonych interesów, w szczególności oskarżony nigdy nie przedstawił mu listy dzieł sztuki w jakie zostały zainwestowane pieniądze przekazane przez świadka, a tym bardziej nie przekazał mu z tego tytułu żadnych pieniędzy. O zdarzeniach będącym przedmiotem niniejszego postępowania wie głównie z relacji pokrzywdzonego oraz A. J. (1). Świadek zapoznając się z historią pokrzywdzonego, uświadomił sobie, że w

	<p>ten sam sposób został oszukany przez J. M. (1). Świadek był szczery w swoich zeznaniach, a dowodem tego jest również fakt, że oskarżony jest mu bliską osobą, partnerem życiowym jego rodzonej siostry. Świadek wielokrotnie podkreślał, że przelewając pieniądze na polecenie oskarżonego, działał w całkowitym zaufaniu do oskarżonego, który zapewniał go, że zysk jest pewny, że pieniądze są bezpieczne a na inwestycjach w dzieła sztuki nie można stracić. Świadek zatem, pomimo, że oskarżony jest dla niego bliską osobą nie ukrywał tego, że czuje się przez niego oszukany, z drugiej strony, nie obciążał oskarżonego w nadmierny sposób swoimi zeznaniami, wskazując, że o umowach, które są przedmiotem niniejszej sprawy, umowach pomiędzy oskarżonym a I. M. i niewywiązania się z nich przez oskarżonego wie ze słyszenia.</p>	
<p>potwierdzenia przelewów dot. J. H. wraz z załącznikami</p>	<p>Dokumenty autentyczne, wiarygodne. Stanowią dowód na wspólną z oskarżonym działalność gospodarczą związaną z obrotem dziełami sztuki, w tym inwestycje świadka w galerię (...).</p>	
<p>• umowa sprzedaży z dnia 26.02.2016 r. + certyfikat autentyczności + oświadczenie wyrażające</p>	<p>Dowody te zasługują na uznanie za wiarygodne, autentyczne i wartościowe, były podstawą</p>	

<p>zgodę na zmianę miejsca przechowywania obrazu + potwierdzenie przelewu</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>• umowa sprzedaży z dnia 21.04.2016 r. + certyfikaty autentyczności + potwierdzenie przelewu</li> <li>• umowa sprzedaży z dnia 25.01.2017 r. + certyfikat autentyczności + potwierdzenie przelewu + zdjęcie obrazu</li> <li>• umowa sprzedaży z dnia 26.06.2017 r. + certyfikaty autentyczności + potwierdzenie przelewu</li> <li>• certyfikaty autentyczności obrazów</li> </ul>	<p>dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych na okoliczność zawarcia umów sprzedaży obrazów i ich treści. Dokumenty te nie budzą wątpliwości Sądu i stanowiły miarodajny materiał dowodowy dla czynienia ustaleń faktycznych w sprawie. Oskarżony wprawdzie kwestionował autentyczność umowy z dnia 25.01.2017 r., jednak brak było przesłanek by uznać, że dokument ten został sfalszowany, tym bardziej, że pokrzywdzony dysponuje oryginałem umowy, z podpisem oskarżonego. Pozostałe dowody, w szczególności zeznania A. J., pokrzywdzonego i fakt, że pokrzywdzony uzyskał należność za jeden z obrazów objętych umową świadczą, że do zawarcia ww. umowy skutecznie doszło.</p>
<ul style="list-style-type: none"> <li>• umowa sprzedaży z dnia 21.04.2017 r.</li> <li>• umowa sprzedaży z dnia 26.02.2017 r.</li> </ul>	<p>Dowody te zasługują na uznanie za wiarygodne, autentyczne i wartościowe, były podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych na okoliczność prolongaty umów sprzedaży obrazów i ich treści. Dokumenty te nie budzą wątpliwości Sądu i stanowiły miarodajny materiał dowodowy dla czynienia ustaleń faktycznych w sprawie. Dokumenty te dodatkowo potwierdzają, że zawarte umowy sprzedaży obrazów miały</p>

	<p>charakter stricte inwestycyjny i ich celem było uzyskanie przez pokrzywdzonego kapitału oraz zysku gwarantowanego przez oskarżonego a rola oskarżonego nie kończyła się tylko na zwykłej sprzedaży obrazów.</p>	
<p>umowy komisju obrazów (k.295-300, 344-349)</p>	<p>Dowody te zasługują na uznanie za wiarygodne, autentyczne i wartościowe, były podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych na okoliczność wstawienia w komis do galerii (...) przez oskarżonego dwóch obrazów zakupionych przez I. M.– obrazu T. i obrazu A. L.. Dokumenty te jednoznacznie wskazują na zamiar oskarżonego przywłaszczenia obrazów i przeczą wyjaśnieniom oskarżonego aby obrazy do komisju wstawiał pokrzywdzony.</p>	
<p>zamówienie nr (...)</p>	<p>Dowód ten zasługuje na uznanie za wiarygodny, autentyczny i wartościowy, był podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych na okoliczność zamówienia przez pokrzywdzonego dwóch obrazów w technice relief bez tytułu z 1975 roku autorstwa J. Z. (1), który stanowił przedmiot umowy pokrzywdzonego z oskarżonym z dnia 25.01.2017 r. Dokument ten nie budzi wątpliwości Sądu i stanowił</p>	

	<p>miarodajny materiał dowodowy dla czynienia ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
<p>wiadomości e-mail wraz z załącznikami</p>	<p>Dowód ten zasługuje na uznanie za wiarygodny, autentyczny i wartościowy, był podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych na okoliczność zakupu przez pokrzywdzonego obrazu w technice relief bez tytułu z 1975 roku autorstwa J. Z. (1), który stanowił przedmiot umowy pokrzywdzonego z oskarżonym z dnia 25.01.2017 r. Dodatkowo z dowodu tego wynika, że oskarżony miał wiedzę i brał udział w sprzedaży tego obrazu. Dokument ten nie budzi wątpliwości Sądu i stanowił miarodajny materiał dowodowy dla czynienia ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
<p>wyciąg z rachunku bankowego A. J.</p>	<p>Dowód ten zasługuje na uznanie za wiarygodny, autentyczny i wartościowy, był podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych na okoliczność dokonywanych przez A. J. rozliczeń za zakupione obrazy z oskarżonym, w tym za zakup obrazu w technice relief bez tytułu z 1975 roku autorstwa J. Z. (1). Dokument ten nie budzi wątpliwości Sądu i stanowił miarodajny materiał dowodowy dla</p>	



	czynienia ustaleń faktycznych w sprawie.	
dokumenty dot. J. S.	<p>Dokumenty wiarygodne i autentyczne, związane ze współpracą świadka z oskarżonym, potwierdzające jego depozycje. Z dokumentu przedłożonego przez oskarżonego mającego podważyć wiarygodność świadka wynika jedynie, że oskarżony dokonał przelewu kwoty 5.000 zł na konto należące do M. S. (2) tytułem „rozliczenie zwrotu za obraz z (...)sp. z o.o.” (k.803), podczas kiedy świadek J. S. w swoich zeznaniach zaprzeczył aby M. S. (2) dostała jakieś pieniądze od oskarżonego. W ocenie Sądu, nie sposób uznać aby powyższe potwierdzenie przelewu obalało prawdomówność J. S.. Po pierwsze, świadek w ogóle mógł nie pamiętać o takiej transakcji, która zresztą nie została przeprowadzona z udziałem jego konta, po drugie przelew w stosunku do całej kwoty jaką oskarżony jest dłużny świadkowi jest stosunkowo nieznaczny, po trzecie w ogóle nie wiadomo czego, jakiego obrazu przelew dotyczy i czy kwota ta nie zawiera się w kwocie 30 000 zł o jakiej świadek mówił w swoich zeznaniach – kwocie, która została zwrócona spółce (...) przez oskarżonego.</p>	

<ul style="list-style-type: none"> <li>• paragon</li> <li>• certyfikat autentyczności</li> </ul> <p>-załączone przez A. K.</p>	<p>Dowody te zasługują na uznanie za wiarygodne, autentyczne i wartościowe, były podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych na okoliczność zakupu obrazu przez świadka obrazu w technice olej na płótnie bez tytułu z 1999 roku autorstwa L. T. (1) należącego do pokrzywdzonego. Dokumenty te nie budzą wątpliwości Sądu i stanowiły miarodajny materiał dowodowy dla czynienia ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
<p>faktury sprzedaży</p> <p>- załączone przez R. K.</p>	<p>Dowody te zasługują na uznanie za wiarygodne, autentyczne i wartościowe, były podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych na okoliczność pośredniczenia przez świadka w zakupie dwóch obrazów: obraz w technice własnej na desce bez tytułu z 2015 roku autorstwa K. K. oraz obraz w technice akwarela na papierze zatytułowany „(...)” z 1970 roku autorstwa J. B. należących do pokrzywdzonego. Dokumenty te nie budzą wątpliwości Sądu i stanowiły miarodajny materiał dowodowy dla czynienia ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	

<p>oświadczenie o przyjęciu kwoty + wiadomość e-mail dot. sprzedaży obrazu</p>	<p>Dowody te zasługują na uznanie za wiarygodne, autentyczne i wartościowe, były podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych na okoliczność sprzedaży należącego do pokrzywdzonego (za jego zgodą) obrazu w technice relief bez tytułu z 1975 roku autorstwa J. Z. (1), który stanowił przedmiot umowy pokrzywdzonego z oskarżonym z dnia 25.01.2017 r. i otrzymaniu za niego wynagrodzenia. Potwierdzają one, że pokrzywdzony uprzednio nabył ww. obraz od oskarżonego. Dokumenty te nie budzą wątpliwości Sądu i stanowiły miarodajny materiał dowodowy dla czynienia ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
<p>pismo z dnia 23.01.2019 r. A. J. dot. sprzedaży obrazu K. J. + wiadomości e-mail</p>	<p>Dowody te zasługują na uznanie za wiarygodne, autentyczne i wartościowe, były podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych na okoliczność sprzedaży K. J. należącego do pokrzywdzonego obrazu w technice olej na desce bez tytułu z 1963 roku autorstwa J. L.. Co więcej, dowody te potwierdzają, że zapłata za obraz trafiła do rąk oskarżonego. Dokumenty te nie budzą wątpliwości Sądu i stanowiły miarodajny materiał dowodowy dla</p>	

	czynienia ustaleń faktycznych w sprawie.	
potwierdzenie zapłaty 29.000 zł za obraz autorstwa J. Z. (1)	Dowód ten zasługuje na uznanie za wiarygodny, autentyczny i wartościowy, był podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych na okoliczność sprzedaży należącego do pokrzywdzonego (za jego zgodą) obrazu w technice relief bez tytułu z 1975 roku autorstwa J. Z. (1), który stanowił przedmiot umowy pokrzywdzonego z oskarżonym z dnia 25.01.2017 r. Dokument ten nie budzi wątpliwości Sądu i stanowiły miarodajny materiał dowodowy dla czynienia ustaleń faktycznych w sprawie.	
dokumenty sporządzone przez A. J. dot. sprzedaży obrazów	Dowody te zasługują na uznanie za wiarygodne, autentyczne i wartościowe, były podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych na okoliczność sprzedaży obrazów należących do pokrzywdzonego, w tym kwot za jakie zostały sprzedane. Dokumenty te nie budzą wątpliwości Sądu i stanowiły miarodajny materiał dowodowy dla czynienia ustaleń faktycznych w sprawie.	
• zestawienie przelewów za sprzedane obrazy	Dowody te zasługują na uznanie za wiarygodne, autentyczne i wartościowe, były podstawą	

<ul style="list-style-type: none"> <li>• potwierdzenia przelewów za sprzedane obrazy</li> </ul>	<p>dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych na okoliczność przekazania otrzymanych pieniędzy za sprzedaż obrazów należących do pokrzywdzonego na konto należące do oskarżonego. Dokumenty te nie budzą wątpliwości Sądu i stanowiły miarodajny materiał dowodowy dla czynienia ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
<p>faktura vat (...) dot. sprzedaży obrazów R. K.</p>	<p>Dowód ten zasługuje na uznanie za wiarygodny, autentyczny i wartościowy, był podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych na okoliczność pośredniczenia przez świadka w zakupie dwóch obrazów: obraz w technice własnej na desce bez tytułu z 2015 roku autorstwa (...) oraz obraz w technice akwarela na papierze zatytułowany „(...)” z 1970 roku autorstwa J. B. należących do pokrzywdzonego. Dokument ten nie budzi wątpliwości Sądu i stanowił miarodajny materiał dowodowy dla czynienia ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
<p>wiadomości sms I. M. z J. M.</p>	<p>Dowody te zasługują na uznanie za wiarygodne, autentyczne i wartościowe, były podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych na okoliczność wezwania oskarżonego do realizacji zawartych umów i</p>	

	<p>zapowiedzi inwentaryzacji obrazów w siedzibie galerii. Dokumenty te nie budzą wątpliwości Sądu i stanowiły miarodajny materiał dowodowy dla czynienia ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
<p>wezwania do zwrotu obrazów wraz z załącznikami</p>	<p>Dowody te zasługują na uznanie za wiarygodne, autentyczne i wartościowe, były podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych na okoliczność wezwań kierowanych przez pokrzywdzonego do oskarżonego z powodu braku zwrotu obrazów oraz rozliczenia z tytułu zawartych umów. Dokumenty te nie budzą wątpliwości Sądu i stanowiły miarodajny materiał dowodowy dla czynienia ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
<p>akt notarialny Rep (...) nr (...) z dn. 12.01.2019 r. + protokół inwentaryzacji obrazów + informacja objaśniająca</p>	<p>Dowody te zasługują na uznanie za wiarygodne, autentyczne i wartościowe, były podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych na okoliczność przeprowadzonej w galerii (...) inwentaryzacji i jej wyniku, tj. stwierdzenia braku obrazów należących do pokrzywdzonego w miejscu, w którym miały być przechowywane. Dokumenty te nie budzą wątpliwości Sądu i stanowiły miarodajny materiał dowodowy dla</p>	

	czynienia ustaleń faktycznych w sprawie.	
Kserokopie z akt sprawy III C 315/20	Dowody urzędowe, nie budzą jakichkolwiek wątpliwości Sądu i nie były kwestionowane przez strony. Były podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych na okoliczność wytoczonego przez pokrzywdzonego powództwa cywilnego o zapłatę z tytułu niewywiązania się przez oskarżonego z umów będących przedmiotem niniejszego postępowania karnego.	
Dane z KRK	Informacje dotyczące karalności oskarżonego. Dokument został sporządzony przez uprawniony do tego podmiot, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Dokument niekwestionowany przez strony.	
<b><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></b>		
Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
częściowo wyjaśnienia J. M. (1)	Nie sposób dać wiary J. M. (1) w zakresie w jakim twierdzi, że:	

- jego rola zakończyła się na sprzedaży obrazów i nie miał on nic wspólnego z oddaniem obrazów do komisju w galerii (...), bowiem z umów sprzedaży obrazów podpisanych przez oskarżonego wynika, że to właśnie tam będą bezpłatnie przechowywane. Co więcej, umowy komisju dot. obrazów autorstwa A. L. i L. T. zostały podpisane przez oskarżonego po dokonaniu sprzedaży ww. obrazów pokrzywdzonemu (sprzedaż w dniu 21.04.2016 r., natomiast umowy komisju z dnia 20.08.2016 r. oraz 30.09.2016 r.)
- umowa dot. sprzedaży obrazu autorstwa J. Z. została sfalszowana i nie sprzedał on tego obrazu pokrzywdzonemu, jak również, że umowy komisowe zostały sfalszowane – twierdzenie to nie znajduje odzwierciedlenia w materiale dowodowym, brak było podstaw by uznać, że umowy te zostały sfalszowane. O tym, że do sprzedaży obrazu doszło potwierdza umowa, zeznania



pokrzywdzonego, A. J. (1) (tak samo w odniesieniu do umów komisji), poza tym oskarżony nie składał zawiadomienia do Prokuratury o możliwości popełnienia przestępstwa fałszerstwa dokumentów,

- obraz autorstwa E. M. nie istniał i nie był objęty umową – nie jest to prawda, bowiem w aktach znajduje się umowa na ten obraz oraz certyfikat autentyczności. Ponadto, istnienie tego obrazu potwierdzają pozostałe dokumenty oraz zeznania świadków, w szczególności zeznania J. H., który widział przedmiotowy obraz w domu oskarżonego
- pokrzywdzony nie wzywał do zwrotnego wykupu obrazów – z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, jak również wiarygodnych zeznań pokrzywdzonego i zeznań A. J. (1) wynika, że pokrzywdzony wielokrotnie wzywał oskarżonego do zwrotnego wykupu obrazów bądź ich

zwrotu  
pokrzywdzonemu,

- nie miał nic wspólnego z działalnością galerii (...), a jego współpraca z A. J. (1) ograniczała się jedynie do wstawiania obrazów do „jej” galerii na podstawie umów komisji – przeczą temu zeznania świadków, w szczególności zeznania pokrzywdzonego, A. J. (1) i J. H., ten ostatni zeznał, że galeria (...) była częścią interesu, którego świadek podjął się z oskarżonym, również fakt, że świadek ten prowadził dla galerii (...) stronę internetową bez pobierania opłat oznacza, że zarówno oskarżony, jak i świadek aktywnie działali na rzecz rozwoju galerii.

Powyższe wyjaśnienia oskarżonego, jak wskazano wyżej, nie znajdują odzwierciedlenia w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie i, zdaniem Sądu, stanowią jedynie linię obrony oskarżonego.

Oskarżony w swoich wyjaśnieniach podejmował próbę odsunięcia od siebie

podejrzeń i skoncentrowanie ich na działaniach A. J. (1), która miałyby rzekomo sama działać na niekorzyść pokrzywdzonego i sprzedać jego obrazy bez wiedzy i zgody i zatrzymać pieniądze dla siebie. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie nie wytrzymują konfrontacji ze spójnymi, logicznymi i szczerymi zeznaniami A. J. (1).

Oskarżony kwestionował zeznania świadków, podejmował próby podważenia ich wiarygodności podnosząc nieścisłości w depozycjach, jednak w głównej mierze w zakresie nie mającym znaczenia dla sprawy.

Podniesione przez oskarżonego kwestie sporu na gruncie współpracy z pokrzywdzonym przy spółce (...) sp. z o.o. i obrazów nieobjętych aktem oskarżenia nie stanowią przedmiotu niniejszego postępowania, stąd były one irrelewantne dla sprawy. Nie mniej jednak nie sposób uznać aby pokrzywdzony miał bezpodstawnie pomówić oskarżonego o popełnienie przestępstwa, którego nie popełnił z uwagi na nieporozumienia na gruncie prowadzonych interesów w w/wym. spółce.

dokumenty dot. spółki (...) sp. z o.o., (k. 180-184, 525-541)	Dowody na okoliczność biznesowej współpracy oskarżonego z pokrzywdzonym w firmie zajmującej się symulatorami lotów. Wynika z nich m. in., że strony pozostawały ze sobą w konflikcie na gruncie wskazanej działalności, jednak dowody te pozostają bez związku z niniejszą sprawą.	
lista obrazów (k. 185-188)	Dowody irrelevantne dla sprawy, bowiem dotyczą obrazów nieobjętych zarzutem.	
zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa wraz z załącznikami złożone przez J. M. (k. 369-376)	Dowód stanowi zawiadomienie J. M. (1) o możliwości popełnienia przestępstwa przez I. M. wraz z załącznikami. Dowód bez znaczenia w niniejszej sprawie. Zdaniem Sądu, złożenie zawiadomienia stanowiło próbę skierowania oskarżenia przeciwko pokrzywdzonemu aby odwrócić tym samym uwagę od popełnionego przez oskarżonego czynu.	
dokumenty przedłożone przez oskarżonego dot. współpracy z A. J. w sprawie obrazów nieobjętych aktem oskarżenia (k. 629-645, 657-666, 724-757)	Dowody irrelevantne dla sprawy, bowiem dotyczą obrazów nieobjętych zarzutem.	
wiadomości WhatsApp + e-mail dotyczące	Dokumenty przedłożone przez oskarżonego na okoliczność rozmów z pokrzywdzonym, mające	

<p>współpracy J. M. z I. M. w spółce (...) (k. 667-711)</p>	<p>na celu dowieść, że pokrzywdzony nie wzywał oskarżonego do zwrotu obrazów. Dowody te należy uznać jako nieprzydatne w sprawie, bowiem dotyczą w głównej mierze ustaleń biznesowych ich wspólnej działalności w spółce (...), brak w nich natomiast wątku dot. dzieł sztuki. Fakt, że w tych wiadomościach brak jest wezwania do zwrotu obrazów nie wyklucza, że takowe nie były kierowane do oskarżonego inną drogą komunikacji, poza tym nie wiadomo w jaki sposób oskarżony pozyskał przedmiotowe dokumenty i czy nie są one wybiórcze, tym bardziej, że zostały przedłożone dopiero w lipcu 2023 r.</p>	
<p>pozostałe umowy sprzedaży obrazów między J. M. a I. M. (k. 712-717, 867-885)</p>	<p>Dowody irrelevantne dla sprawy, bowiem dotyczą obrazów nieobjętych zarzutem. Nie mniej jednak warto podkreślić, że umowy przedłożone przez pokrzywdzonego wskazują, że zawierał on z oskarżonym tzw. zwykłe umowy sprzedaży obrazów, jak i umowy sprzedaży z tzw. opcją wykupu. Oskarżony zatem rozróżniał te dwa rodzaje umów.</p>	
<p>(...) sp. z o.o. (k. 718-723)</p>	<p>Dowód bez związku ze sprawą.</p>	
<p>pismo (...) sp. z o.o. (k. 894, 901)</p>	<p>Dowód bez związku ze sprawą, bowiem dotyczy</p>	

	dzieł sztuki nieobjętych zarzutem.		
dołączone akta spraw III C 935/19, III C 1201/19, II C 2045/19, I C 985/19	Dowody zawnioskowane przez oskarżonego na okoliczność braku wiarygodności świadka J. S.. Dowody bez znaczenia dla sprawy.		
<b>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</b>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	J. M. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Odpowiedzialność karną z art. 284§2 k.k. ponosi osoba, która działając z zamiarem bezpośrednim przywłaszcza sobie powierzona jej rzecz ruchomą - pozbawia osobę uprawnioną własności jej rzeczy, bez żadnego tytułu i ekwiwalentu, z zamiarem uczynienia z niej swojej własności. Przestępstwo określone w art. 284 § 2 k.k. należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych, albowiem zachowanie sprawcy musi być ukierunkowane na określony cel, którym jest włączenie powierzonej rzeczy do majątku sprawcy			

lub postępowanie z nią jak z własną w inny sposób.

Zgodnie z art. 294 § 1 k.k., kwalifikowanym typem przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. jest popełnienie tego czynu w stosunku do mienia znacznej wartości, a zatem zgodnie z art. 115 § 5 k.k. - wartości przekraczającej 200.000 zł.

Z kolei w myśl art. 12 § 1 k.k., dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony; jeżeli przedmiotem zamachu jest dobro osobiste, warunkiem uznania wielości zachowań za jeden czyn zabroniony jest tożsamość pokrzywdzonego.

Na gruncie poczynionych ustaleń faktycznych nie ulega wątpliwości, że J. M. (1) na podstawie zawartych z I. M. umów sprzedaży obrazów zobowiązany był do bezpłatnego przechowywania obrazów nabytych przez pokrzywdzonego w określonym miejscu (siedzibie galerii (...)) przez okres trwania umów, a następnie do odkupu sprzedanych obrazów i zapłaty określonego procenta marży. Mimo świadomości ciężącego na nim obowiązku, obrazy,

które były przedmiotem umów zostały sprzedane bez świadomości i zgody I. M. i zabrane z galerii, a obraz jeden z obrazów J. Z. (1) o wartości 29 000 zł został zabrany przez J. M. (1) i umieszczony w nieustalonym miejscu. Oznacza to, że J. M. (1) pozbawił pokrzywdzonego należących do niego obrazów i przywłaszczył sobie ich pieniężny ekwiwalent. Nie ma znaczenia dla przypisania tego czynu fakt, że część obrazów została sprzedana bezpośrednio przez A. J. (1), albowiem, jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, działała ona na polecenie J. M. (1), a po sprzedaży obrazów, przekazała mu pieniądze. W ocenie Sądu, bez znaczenia dla sprawy jest to, że A. J. (1) z tytułu sprzedaży obrazów należących do pokrzywdzonego pobrała określony procent marży. Po pierwsze, jak wskazano wyżej, A. J. (1) sprzedawała obrazy na polecenie oskarżonego i jemu przekazywała pieniądze ze sprzedaży, a zatem miał on świadomość jaką kwotę przyjmuje i nie rościł z tego tytułu żadnych pretensji, a po drugie, J. M. (1) nakłaniał A. J. (1) do sprzedaży obrazów nawet po niższej cenie gdyż potrzebował pieniędzy i przez cały czas zapewniał ją, żeby się nie martwiła, bo on na koniec



rozliczy się ze wszystkich umów z pokrzywdzonym jak należy.

Co do skutku analizowanego czynu polegającego na przywłaszczeniu rzeczy powierzonej, powstaje on w chwili rozporządzenia tą rzeczą jak własną przez sprawcę, nie zaś dopiero w momencie wystąpienia osoby powierzającej o zwrot powierzonej rzeczy, co oznacza, że nietrafne są wyjaśnienia oskarżonego, który podnosił, że nie był wzywany przez pokrzywdzonego do zwrotu rzeczy. Pomijając fakt, że I. M. domagał się zwrotu obrazów bądź rozliczenia ich w formie pieniężnej, to nawet gdyby oskarżony nie był wzywany do ich zwrotu, to rozporządzając obrazami pokrzywdzonego jak własnymi (sprzedając je), wypełnił znamiona przestępstwa z art. 284 § 2 k.k.

O zamiarze bezpośrednim przywłaszczenia obrazów, świadczy fakt, że J. M. (1) dopuścił do ich sprzedaży nie informując o tym pokrzywdzonego, niejako w ukryciu, a następnie nie przekazał mu pieniędzy z przedmiotowych transakcji, tylko zatrzymał je dla siebie. O zamiarze świadczy również to, że oskarżony zerwał kontakt i nie odpowiadał na wezwania do zwrotu

<p>obrazów bądź rozliczenia się z zawartych umów.</p> <p>Z uwagi na wysokość powstałej szkody, ustalonej na kwotę 259.000 zł – łączna wartość wszystkich przywłaszczonych obrazów, zastosowanie znalazł przepis art. 294 § 1 k.k.</p> <p>Jako, że do sprzedania obrazów, wydania ich kupującym i przyjęciu za nie wynagrodzenia przez oskarżonego doszło kilkakrotnie w okresie od sierpnia 2016 roku do sierpnia 2018 roku, Sąd uznał, że oskarżony działał w realizacji z góry powziętego zamiaru - zostały zatem spełnione przesłanki z art. 12 § 1 k.k.</p>			
<p><b>KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE</b></p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>J. M. (1)</p>	<p>1</p>	<p>1</p>	<p>Wymierzając oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny, Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary wskazanymi w art. 53 § 1 i 2 k.k., mając na względzie, aby dolegliwość wymierzonej kary nie</p>

przekraczała stopnia winy, uwzględniała stopień społecznej szkodliwości czynu oraz brała pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd uznał, że zarówno stopień winy, jak i stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego przestępstwa jest znaczny.

Oskarżony miał niczym niezakłóconą zdolność do rozpoznania znaczenia popełnionego czynu, co skutkuje przyjęciem, że wiedział, iż podejmowane przez niego działania naruszają normy prawne. Oskarżony jest osobą wykształconą, obytą, doświadczoną życiowo i zawodowo. Oskarżony działał w zamiarze bezpośrednim, kierunkowym i zaplanowanym, a jego celem było osiągnięcie korzyści majątkowej. Oskarżony dopuścił się czynu wykorzystując zaufanie partnera biznesowego, a jednocześnie dobrego znajomego.

Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył także zachowanie oskarżonego po popełnieniu przestępstwa;

unikanie kontaktu, zwodzenie obietnicami zwrotu pieniędzy, a na koniec całkowite urwanie kontaktu.

Do okoliczności łagodzących przy wymiarze kary Sąd zaliczył uprzednią niekaralność oskarżonego, który obecnie ma 54 lata. Sąd miał na względzie również to, że od czasu popełnienia przestępstwa upłynęło już 6 lat, a oskarżony nie wszedł ponownie na ścieżkę przestępstwa i zachowuje się zgodnie z prawem i prowadzi ustabilizowany tryb życia.

Określając wysokość stawki dziennej grzywny na 100 zł Sąd miał na uwadze dochody oskarżonego, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe.

Dodatkowo wskazać należy, że Sąd wymierzając oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności, tj. karę w najniższym ustawowym wymiarze za przypisane mu przestępstwo miał na uwadze okoliczność, że tylko taki wymiar kary umożliwił warunkowe zawieszenie jej wykonania, wyższy wymiar kary oznaczałby bezwzględną karę pozbawienia wolności, co w niniejszej sprawie, w ocenie Sądu, nie byłoby

			<p>zasadne, w szczególności mając na uwadze wszystkie podniesione wyżej okoliczności łagodzące. Nadto, Sąd wziął pod uwagę, że oskarżonemu należy dać możliwość naprawienia szkody, co nie byłoby możliwe gdyby oskarżony był pozbawiony wolności. Wprawdzie w niniejszym postępowaniu brak było możliwości orzeczenia obowiązku naprawienia szkody z uwagi na toczące się postępowanie cywilne, nie wyklucza to jednak zweryfikowania postawy przez oskarżonego.</p> <p>Reasumując, tak ukształtowana kara jest, w ocenie Sądu, adekwatna do stopnia zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz spełni cele prewencji ogólnej i szczególnej, jak również potrzeby w zakresie świadomości prawnej społeczeństwa. W ocenie Sądu, taka kara stanowi odpowiednią represję wobec oskarżonego - adekwatną, a jednocześnie nie nadmiernie dolegliwą.</p>
J. M. (1)	2	1	<p>Wymierzając oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności, Sąd postanowił o warunkowym zawieszeniu jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata.</p> <p>Zawieszając wykonanie kary, Sąd miał na uwadze, iż oskarżony</p>

			<p>dotychczas nie był karany i prowadzi ustabilizowany tryb życia, Sąd uznał zatem, że warunkowe zawieszenie wykonania kary będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, a w szczególności celów prewencyjnych.</p> <p>Jednocześnie, w ocenie Sądu, zawieszenie wykonania kary na maksymalny okres próby 3 lat jest konieczne z uwagi na wagę czynu, a także postawę oskarżonego, prezentującego bezkrytyczny stosunek do popełnionego przestępstwa, co czyni zasadnym ustanowienie najdłuższego możliwego okresu próby, celem weryfikacji postawy oskarżonego.</p>
J. M. (1)	3	2	<p>Celem zapewnienia należytej weryfikacji postawy oskarżonego w okresie próby, Sąd na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązał oskarżonego, aby informował kuratora o przebiegu okresu próby. Nadmienić przy tym należy, że zgodnie z treścią w/wym. przepisu, zawieszając wykonanie kary, Sąd ma obowiązek orzec co najmniej jeden obowiązek probacyjny, w przypadku gdy nie orzeka środka karnego, a taka sytuacja ma miejsce w przedmiotowej sprawie.</p>

<b>INNE ROZSTRZYGNĘCIA ZAWARTE W WYROKU</b>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<b>INNE ZAGADNIENIA</b>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>W niniejszej sprawie, z uwagi na datę popełnionego czynu, zasadnym było zastosowanie ustawy względniejszej dla sprawcy, zgodnie z treścią art. 4 § 1 k.k. Względniejsze na datę popełnienia przestępstwa były przepisy dotyczące wymiaru kary grzywny, a także nie obowiązywał jeszcze przepis art. 57b k.k., wprowadzający zaostrenie kary przy skazaniu za czyn ciągły.</p>			

<p>Sąd nie uwzględnił także wniosku pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego i nie zakwalifikował czynu oskarżonego z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 12§1 k.k. uznając, że w przedmiotowej sprawie, zachowanie oskarżonego nie wyczerpało znamienia wprowadzenia w błąd pokrzywdzonego.</p>		
<p><b>KOSZTY PROCESU</b></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>4</p>	<p>Zgodnie z treścią art. 627 k.p.k. Sąd obciążył oskarżonego kosztami postępowania i zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 4.618 zł, w tym 4.180 zł tytułem opłaty. Opłata została ustalona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 3 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, natomiast na koszty procesu złożyły się następujące opłaty:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- 40 zł – doręczenia pism i wezwań</li> <li>- 30 zł x2 - dane o karalności</li> <li>- 338 zł - zwrot kosztów podróży świadka J. H..</li> </ul>	
<p><b>PODPIS</b></p>		